

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti odsúdenému **JUDr. I. Z.** pre trestný čin podvodu v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1, § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na neverejnom zasadnutí 9. júla 2013 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a členov senátu JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. René Štepánika o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 22. mája 2013, sp. zn. 1 T 46/2001, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnuté uznesenie **sa zrušuje** a Krajskému súdu v Bratislave sa ukladá, aby vo veci **znovu konal a rozhodol**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave citovaným uznesením rozhodol tak, že vyslovil podľa § 474 Tr. por., že odsúdený JUDr. I. Z., nar. X. v B., trvalé bytom M., N., ktorý bol rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. IT/46/2001, zo dňa 07.09.2012, právoplatne dňom 21.11.2012 odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorého výkon mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu 3 (troch) rokov,

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal prostredníctvom svojho obhajcu sťažnosť odsúdený JUDr. I. Z.. V písomných dôvodoch svojej sťažnosti poukázal na to, že v predmetnej veci sa na neho vzťahuje amnestia prezidenta Slovenskej republiky z 2. januára 2013, konkrétne čl. I. a nie je z nej vylúčený ani znením čl. V ods. a/, ako argumentuje krajský súd. V dôsledku jeho konania totiž nenastal následok, ktorý predpokladá citovaný článok amnestie prezidenta, t. j. v tomto prípade škoda veľkého rozsahu.

Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a prikázal mu vo veci znovu konať a rozhodnúť tak, že JUDr. I. Z. je účastný amnestie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. na podklade takto uvedenej sťažnosti preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu procesného spisu zistil, že JUDr. I. Z. bol rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 7. septembra 2012, sp. zn. 1 T 46/2001, uznaný vinným z pokusu trestného činu podvodu formou pokusu podľa § 8 ods. 1, § 250 ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že

obžalovaný JUDr. I. Z., ako majiteľ firmy S. spol. s r.o. v M., N. v rozpore s uzatvorenou zmluvou 2003/94-25 s firmou K.K., B. zo dňa 02.05.1994, prevzal na základe protokolu uzatvoreného dňa 03.05.1994 s neexistujúcou firmou I. s.r.o. P., Š. záväzok, ktorý vznikol úverovou zmluvou medzi firmou K.K., B. a A., a.s. M., B., filiálka K. nad V. na sumu 88 000 000,-Kčs potom, čo doposiaľ neznáma osoba zamenila dňa 17. 05.1994 v zmenárni Slovenskej sporiteľne na Š. ulici v B. sumu 16 200 000 Kč na sumu 18 306 000,- Sk, v rovnaký deň vložil sumu 18 600 000,-Sk (617 406,89 €), na účet svojej firmy č. X./X. založený vo V. pobočka centrum, s príkazom na úhradu do Českej republiky firme I.P. formou clearingového zúčtovania v tzv. „starom bloku“ a k uvedenej finančnej transakcii predložil úverovú zmluvu č. 46/0/92 medzi A. a.s. M., filiálka K. nad V., Š. a K. spol. s r.o. B., B. zo dňa 27.11.1992 s prílohou a dodatkom, zmluvu č. 2003/94-25 a protokol o splátkach záväzku na úhradu do 20.05.1994 sumu 20000000,- Sk (663878,38 €), do 31.05.1994 sumu 20 000 000,-Sk (663878,38 €), do 15.06.1994 sumu 35000000,- Sk (1 161 787,16 €) a do 30.06.1994 sumu 20 000 000,- Sk (663878,38 €), čím by v prípade zrealizovania týchto úhrad vznikla Slovenskej republike v zastúpení Ministerstvom financií Slovenskej republiky škoda 17 272 747,13 Sk (573 350,17€). Keďže dňa 19.05.1994 sa informoval v banke o stave platby a po zistení, že platba bola zaslaná na posúdenie Národnej banke Slovenska, dňa 20.5.1994 vypísal pre M. T. šek na výber sumy 18 599 000,- Sk (617373,70 €) a k uvedeným transakciám nedošlo.

Za to bol JUDr. I. Z. odsúdený podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku, na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku bol mu výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) rokov.

Z uvedeného rozsudku je zrejmé, že na odsúdeného JUDr. I. Z. sa vzťahuje čl. I. amnestiálneho rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky, pretože mu bol právoplatne uložený podmiennečný trest odňatia slobody pred dňom rozhodnutia prezidenta o amnestii.

V predmetnej veci teda ide o posúdenie, či aplikáciu amnestie nevylučuje čl. V písm. a/ rozhodnutia prezidenta, t. j. či trest odsúdenému bol uložený za trestný čin s **následkom** /v tomto prípade/ škody veľkého rozsahu.

Skutková podstata trestného činu obsahuje objekt a následok, ktorý útokom páchatel'a na chránený spoločenský vzťah vznikne. Z tohto hľadiska sa v teórii trestného práva delia skutkové podstaty trestných činov na poruchové delikty /na chránenom objekte bola spôsobená porucha/ a delikty, ktorými takáto porucha na chránenom objekte len hrozí. Trestný čin podvodu, ktorého sa odsúdený dopustil patrí bez akýchkoľvek pochybností medzi poruchové delikty. V tomto prípade potom následok tohto trestného činu obecné by znamenal poškodenie objektu trestného činu, konkrétne spôsobenie škody na majetku. Tým by zároveň tento trestný čin bol aj dokonaný, totiž obohatením sa odsúdeného /alebo niekoho iného/ na úkor iného.

Pokus trestného činu, na rozdiel od dokonaného trestného činu, je charakterizovaný predovšetkým **nedostatkom následku**, ktorý je obligatórnym znakom skutkovej podstaty trestného činu. Pokus vyvoláva len **nebezpečie** rôznej intenzity, že následok môže byť spôsobený. Z uvedeného teda plynie, že u pokusu trestného činu /§ 8 ods. Tr. zák./ sa nikdy nerozvinula príčinná súvislosť medzi konaním páchatel'a a následkom jeho konania - ako aj v tomto prípade.

Amnestiálne rozhodnutie prezidenta republiky v čl. V písm. a/ vylučuje z amnestie len tie trestné činy, ktorých následkom, bola smrť, ťažká ujma na zdraví, alebo škoda veľkého rozsahu. Odsúdený JUDr. I. Z. žiadny takýto následok evidentne nespôsobil. Je samozrejme, že potom nemohol spôsobiť ani žiadny účinok tohto trestného činu, ako sa snaží argumentovať vo svojom rozhodnutí prvostupňový súd. Účinkom sa totiž rozumie zmena na predmete útoku a k následku má preto vzťah ako obecné ku konkrétnemu /hmotnému/.

Z uvedeného preto vyplýva, že čl. V písm. a/ rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky nie je prekážkou pre účasť odsúdeného na amnestii, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky o jeho sťažnosti rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 9. júla 2013

JUDr. Peter K r a j č o v i č , v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Libuša Jánošíková